

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2021. február 16. napján tartott harmadfokú fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lőfegyverrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt *vádolt neve* ellen indított büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2019. szeptember 23. napján kihirdetett *12.Bf.99/2019/7.* számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

A Békési Járásbíróság 1.B.33/2018/21. számú ítéletének a Győri Járásbíróság 2018. január 24. napján jogerős, B.918/2016/20. számú ítéletével járművezetés tiltott átengedésének vétsége [Btk. 238. § (1) bekezdés] miatt 2 (kettő) év próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezéseit, valamint a büntetés kiszabása köréből a próbára bocsátás megszüntetésével érintett cselekményre történő utalást is *mellőzi*.

A Békési Járásbíróság 1.Bpkf.82/2018. számú ügyét jelen üggyől *elkülöníti* és a próbára bocsátás megszüntetése miatt indult eljárást *megszünteti*.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét *helybenhagyja*.

Megállapítja, hogy a vádlott tényleges tartózkodási [bv. intézet neve].

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokon eljáró Békési Járásbíróság 2019. január 22. napján kihirdetett 1.B.33/2018/21. számú ítéletével, a 2017. július 6. napjától 2017. július 7. napjáig őrizetben volt vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. és 3. fordulat]. A Győri Járásbíróság 2018. január 24. napján jogerős B.918/2016/20. számú ítéletével járművezetés tiltott átengedésének vétsége [Btk. 238. § (1) bekezdés] miatt 2 évre próbára bocsátott vádlott vonatkozásában a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat a bűnösség megállapításával és a próbára bocsátás megszüntetésével érintett cselekmények vonatkozásában halmazati büntetésként 182 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott, mindösszesen 182.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlott által előzetes fogvatartásban

töltött időt a kiszabott pénzbüntetésbe akként számította be, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi tétel pénzbüntetésnek felel meg, így a pénzbüntetésből 2.000,- forintot lerovottnak tekintett. A fennmaradó 180.000,- forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Figyelmeztette a vádlottat a részletek elmulasztásának törvényes következményeiről. A vádlottat a löfegyverrel visszaélés büntette [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, megállapította, hogy a vádlott 20.000,- forint díj megtérítésére jogosult és kötelezte 333.429,- forint bűnügyi költség viselésére. Megállapította, hogy 31.175,- forint bűnügyi költséget az állam visel.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész, a vádlott terhére, a löfegyverrel visszaélés büntetében való bűnösség megállapítása és a vele szemben kiszabott büntetés súlyosítása - felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása - érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék a 2019. szeptember 23. napján kihirdetett 12.Bf.99/2019/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki löfegyverrel visszaélés büntetében [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulat]. A vádlott pénzbüntetését 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre súlyosította, a büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a vádlott a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, a szabadságvesztés elrendelése esetén tekintette beszámítani akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A vádlott részére díj megtérítésére vonatkozó rendelkezést mellőzte és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 364.604,- forintra felemelte, míg az állam által viselendő bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [4] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, egyezően a löfegyverrel visszaélés büntette miatt emelt vád alóli felmentés érdekében.
- [5] A védő írásban indokolt fellebbezésében és a fellebbezési nyilvános ülésen a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta. Sérelmezte a másodfokú bíróság ellentétes döntését, tekintve, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg és helyesen vont le abból megfelelő következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára.
- [6] Kifogásolta a másodfokú bírósági eljárást, mert szerinte a másodfokú bíróság önkényesen, bizonyítás felvétele nélkül változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását. Az ellentétes döntés nem az ügyiratok tartalmán vagy ténybeli következtetésen, hanem a másodfokú bíróság feltevésén alapult. Mindez pedig a másodfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlanságát eredményezte a védő szerint.
- [7] Érelmezte továbbá, hogy a másodfokú bíróság felülmérlegelte a bizonyítékokat, ezért indítványozta a másodfokú bíróság által tett ténymegállapítások mellőzését, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással egyező tényállás megállapítását, abból helyes következtetés levonását a vádlott tudattartalmára vonatkozóan és ebből fakadóan a másodfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott felmentését.
- [8] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.358/2019/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a harmadfokú eljárás törvényi feltételei az ügyészség álláspontja szerint fennállnak, ezért indítványozta, a Be. 617. §

alapján alkalmazandó Be. 590. § (1), (2) és (9) bekezdései alapján a harmadfokú felülbírálat elvégését.

- [9] Kifogásolta, hogy a törvényszék a tényállás részének tekintette a vádra történő utalást és a vádlott személyi körülményeire vonatkozó megállapításokat. A harmadfokú felülbírálattal érintett 1. tényállási pont tekintetében, véleménye szerint helytállóan mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy az ott írtak részben megalapozatlanok, mert részben téves ténybeli és jogi következtetéseket vont le az elsőfokú bíróság a bűnösség hiányára. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság e megalapozatlanságot kiküszöbölte és helyes ténybeli és jogi következtetést vont le, amikor a vádlott büntetőjogi felelősségét löfegyverrel visszaélés büntetében megállapította. Helyesen hivatkozott a törvényszék az irányadó ítélkezési gyakorlatra is, mely szerint a bűncselekmény eshetőleges szándékkal is elkövethető. A bűnösségi körülmények helyes mérlegelését követően a kiszabott büntetést is arányosnak találta, így összességében a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [10] A 2020. március 26. napján kelt Bf.358/2019/6. számú átiratában az eredetileg előterjesztetteket akként módosította, hogy indítványozta a vádlott büntetett előéleti adatainak kiegészítését, ez alapján a próbára bocsátás megszüntetésére vonatkozó rendelkezés mellőzését, összességében a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy az ítélőtábla a Békési Járásbíróság 1.B.33/2018/21. számú ítéletének a vádlott vonatkozásában a Győri Járásbíróság B.918/2016/20. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezést mellőzze, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.
- [11] A fellebbezési nyilvános ülésen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átirataiban írtakat változatlanul fenntartva, azt csupán annyival egészítette ki, hogy indítványozta a keretdispozíciót kitöltő jogszabályváltozásra tekintettel annak megállapítását, hogy a 2021. január 1. napjától hatályban lévő 2004. évi XXIV. törvény alapján is megállapítható, hogy a vádlott által birtokolt fegyver löfegyvernek minősül és tartása, birtoklása engedélyezhet kötött.
- [12] A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezések nem alaposak, a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtak helytállóak.
- [13] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezésekre tekintettel, az ítélőtábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a bejelentett fellebbezések alapján helye van-e harmadfokú eljárásnak.
- [14] A Be. 615. § (1) bekezdésében írtak szerint, a másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén.
- [15] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja alapján ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett, vagy vele szemben az eljárást megszüntette.
- [16] Tekintettel arra, hogy az elsőfokon eljáró Békési Járásbíróság vádlott neve vádlottat a löfegyverrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette, majd a másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék a vádlott bűnösségét ezen bűncselekményben megállapította, így a harmadfokú eljárás törvényi feltételi fennállnak. Tekintve, hogy a bejelentett fellebbezések ezt az ellentétes rendelkezést támadják, ezért a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott törvényi feltétel is teljesült.

- [17] A harmadfokú eljárás során, az ítéletábra a Be. 618. § (1) a) pont, aa) és ab) alpontjában, a (2) bekezdésében és (3) bekezdés a) pontjában meghatározott terjedelemben, a másodfokú bíróság ítéletét, valamint az azt megelőző első- és másodfokú eljárást a Be. 619. § (1) bekezdésében írt korlátok között felülbíráta.
- [18] Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a 608. § (1) bekezdése szerinti, olyan eljárás szabályt, amely feltétlen hatályon kívül helyezést eredményezne, nem sértettek.
- [19] A Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtakra, a harmadfokú bíróság a vádlott büntetett előéleti adatai körében írtakat kiegészítette azzal, hogy a másodfokú bíróság határozatának meghozatalát követően, a Békési Járásbíróság 2019. október 9. napján kihirdetett 1.B.38/2019/20. számú ítéletével, vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat] és a Győri Járásbíróság 2018. január 24. napján jogerős B.918/2016/20. számú ítéletével járművezetés tiltott átengedésének vétsége miatt 2 évre próbára bocsátott vádlott vonatkozásában, a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat a bűnösség megállapításával és a próbára bocsátás megszüntetésével érintett cselekmények vonatkozásában, halmazati büntetésként 90 nap elzárásra ítélte. A Gyulai Törvényszék 2020. március 9. napján kihirdetett 12.Bf.290/2019/9. számú ítéletével a Békési Járásbíróság ezen ítéletét megváltoztatta, a vádlott büntetését 6 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra súlyosította. Elrendelte továbbá a Győri Járásbíróság B.844/2016/31. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását. A vádlott jelenleg ezen ítélettel kiszabott szabadságvesztését tölti.
- [20] Fenti kiegészítés azért vált szükségessé, mert ez alapján állapítható meg, hogy időközben jogerősen a Győri Járásbíróság B.918/2016/20. számú ítéletével a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésre került. Ezért bár jelen ügyben a Békési Járásbíróság, illetve a Gyulai Törvényszék a Be. 564. § (3) bekezdése és a Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a törvénynek megfelelően rendelkezett a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről és a próbára bocsátás megszüntetéséről, valamint helytállóan vette figyelembe a büntetés kiszabása körében a Győri Járásbíróság ítéletével megállapított járművezetés tiltott átengedésének vétségét is, ugyanakkor a harmadfokú határozat meghozatalakor - arra figyelemmel, hogy a próbára bocsátás már jogerősen megszüntetésre került - e törvényi feltételek már nem álltak fent. Ezért a harmadfokú bíróság, a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyező és a próbára bocsátást megszüntető rendelkezést, továbbá a büntetés kiszabása körében a Békési Járásbíróság ítéletével megállapított járművezetés tiltott átengedésének vétségére történő utalást mellőzte, egyúttal a próbára bocsátás megszüntetése miatt a Békési Járásbíróság 1.Bpk.82/2018. számú ügyét a Be. 486. § (2) bekezdése alapján jelen ügytől elkülönítette és az eljárást megszüntette, figyelemmel a Be. 567.§ (1) a) pontjára.
- [21] A harmadfokú felülbírálat során az ítéletábra a továbbiakban azt vizsgálta, hogy a másodfokú ítélet tényállása megalapozott-e. A Be. 619. § (1), illetve (3) bekezdése alapján, a harmadfokú bíróság a határozatát akkor alapíthatja a másodfokú ítélet alapját képező tényállásra, ha az további bizonyítás felvétele nélkül is megalapozott, vagy az iratok alapján azzá tehető, s ekként a helyes tényállás megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés kiküszöbölhető.

- [22] A felmentés érdekében bejelentett fellebbezésében a védő azt kifogásolta, hogy a törvényszék ítélete részben megalapozatlan volt, mert a megállapított tényekből további tényre helytelen következtetéseket vont le, amely következtetések csupán feltévesen alapultak. Sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság felülmérlegelte az elsőfokú bíróság által már mérlegelt bizonyítékokat.
- [23] Az ítélet tábla nem osztotta a védő másodfokú ítélet részbeni megalapozatlanságára vonatkozó, valamint a másodfokú bíróság bizonyíték felülmérlegelő tevékenységére vonatkozó okfejtését.
- [24] A Be. 591. § (1) bekezdésében rögzítettek szerint, a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.
- [25] A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3) és (4) bekezdése adja, mely szerint, a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A másodfokú bíróságnak lehetősége van arra, hogy az ítélet részbeni megalapozatlansága esetén [Be. 592. § (2) bekezdés] az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlanságát kiküszöbölje, azt kiegészítse vagy helyesbítse, illetve eltérő tényállást állapítson meg.
- [26] Jelen esetben a Gyulai Törvényszék azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan volt a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel, mert a tényállás hiányos, másrészt a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.
- [27] Ezen részbeni megalapozatlanságot a törvényszék a tényállás kiegészítésével, valamint helyes ténybeli következtetés útján küszöbölte ki, a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján, hiszen az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés révén, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg és az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét megállapította.
- [28] A tényállás kiegészítése az elsőfokú bíróság által ismertetett fegyverszakértői vélemény ténymegállapításain alapult. Így rögzítésre kerültek a fegyver pontos adatai, mérete, azaz külső megjelenési formája, amelyek olyan körülmények, melyekből a vádlotti tudattartalomra vonatkozóan okszerű következtetéseket lehet levonni. A törvényszék ez alapján helyesen járt el, amikor az elsőfokú bíróság ítéletéből mellőzte annak a helytelen ténybeli következtetésnek a megállapítását, miszerint nem lehetett megállapítani, hogy a vádlott a löfegyvert abban a téves feltevésben szerezte és tartotta, hogy az gázriasztó pisztoly vagy tudta, hogy az löfegyver. Helyes volt a vádlott tudattartalma körében annak - ténybeli következtetés útján történő - megállapítása is, hogy a fegyver külső megjelenési formája, a rajta lévő felirat alapján még egy laikus számára is fel kellett, hogy merüljön az, hogy az adott fegyver löfegyver.
- [29] Helytállóan fejtette ki a törvényszék az irányadó ítélkezési gyakorlattal összhangban, hogy a löfegyverrel visszaélés büntette nem kizárólag egyenes, hanem eshetőleges szándékkal is elkövethető. Ebből következően helyesen vonta le azt a következtetést az irányadó tényállásból, hogy a vádlott tudatának legalább eshetőlegesen át kellett fognia annak lehetőségét, hogy a birtokába került pisztoly löfegyver. E körben azonban a törvényszék elmulasztott hivatkozni a Btk. 7. § 2. fordulatára, ezért azt az ítélet tábla pótolta.
- [30] Osztotta az ítélet tábla a fellebbviteli főügyész azon észrevételét, hogy a másodfokú bíróság

álláspontját támasztja alá a vádlottnak a tárgyaláson tett azon nyilatkozata, mely szerint megkérdezte a barátját, hogy milyen fegyver ez, mert félt, nehogy olyan legyen, amellyel elkövettek valamit és azt majd rá akarják varrni. A vádlottban ugyanis a fegyver bűncselekmény elkövetéséhez történő korábbi használata miatti aggodalom csak abban az esetben merülhetett fel, ha nyomban felismerte, hogy a megszerzett pisztoly ténylegesen lőfegyver, vagy az is lehet.

- [31] A kifejtettek alapján, a másodfokú bíróság az ítélet tábla álláspontja szerint megalapozott tényállást állapított meg és ebből a tényállásból helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a vádlott a terhére rótt lőfegyverrel visszaélés bűntettét elkövette.
- [32] A törvényszék eljárása során nem mérlegelte felül az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokat, hiszen a bizonyítékokat nem értékelte az elsőfokú bíróságtól eltérően, csupán a megállapított tényekből helyes ténybeli következtetéseket vont le. Ezért járt el, amikor a járásbíró ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a vádlott bűnösségét a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulata szerint minősülő lőfegyverrel visszaélés bűntettében megállapította.
- [33] A másodfokú bíróság jogi indokolása azonban kiegészítésre szorult. Egyrészt a törvényszék elmulasztott hivatkozni a 2004. évi XXIV. törvény 3. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontjára, amely rendelkezés alapján a vádlottnál fellelt fegyver tartása és birtoklása engedélyhez kötött.
- [34] Másrészt a harmadfokú bíróságnak a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján vizsgálnia kellett, hogy a cselekmény óta bekövetkezett jogszabályváltozás folytán nem szűnt-e meg a büntetőjogi védelem.
- [35] Az 1/1999. Büntető Jogegységi Határozatban írtak szerint, ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése úgynevezett keretdiszpozíció és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával, az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti e változás az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.
- [36] Az ítélet tábla e körben megállapította, hogy a harmadfokú eljárás során hatályos 2004. évi XXIV. törvény alapján a büntetőjogi védelem továbbra is fennáll, a vádlott által birtokolt fegyver lőfegyvernek minősül és tartása, birtoklása jelenleg is engedélyhez kötött.
- [37] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során, a bűnösségi körülményeket maradéktalanul értékelte, azt az ítélet tábla csupán annyiban helyesbítette, hogy mellőzte súlyosító körülményként értékelni a cselekmények kettőt meghaladó halmazát, tekintettel arra, hogy a próbára bocsátást megszüntető rendelkezés mellőzésre került. Ugyanakkor további enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlást, hiszen több mint 3 és fél év eltelt a bűncselekmény elkövetése óta.
- [38] Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel, az ítélet tábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság a törvényi rendelkezéseknek megfelelően járt el, amikor a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki. Osztotta a másodfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint alaposan feltehető a vádlott személyi körülményeire tekintettel, hogy a büntetés céljai a szabadságvesztés végrehajtása nélkül, annak próbaidőre történő elhalasztásával is elérhetőek.
- [39] A szabadságvesztés tartamának meghatározása során a másodfokú bíróság indokoltan tért el a középértéktől (amely helyesen 6 év) és a tartamot helyesen állapította meg a törvényi minimumban. A végrehajtás felfüggesztésének próbaideje is arányos.

- [40] A fent kifejtettekre tekintettel, az ítéletábra a vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, azonban a másodfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülbírálv, azt a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 623. § alapján helybenhagyta.
- [41] A harmadfokú bíróság a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja alapján, figyelemmel a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára, a vádlott jelenlegi tényleges tartózkodási helyét megállapította.
- [42] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárására vonatkozó rendelkezés a Be. 627. §-án alapult.

Szeged, 2021. február 16.

. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

. Katona Dorottya s. k.. Hegedűs István s. k.
előadó bíró bíró

A Szegedi Ítéletábra Bhar.III.7/2020/17. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 12.Bf.99/2019/7. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része jogerős.

Szeged, 2021. február 16.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke